

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Rebus Gestis Beati Aloysii Gonzagæ E Societate Iesv

Marchetti, Annibale

Florentiæ, 1687

Capvt IV. Morbo in hecticam febriculam discedente, unam atque alteram
Epistolam Matri mittit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43962

Alijs me-
tuentibus
ille sperat
se moritu-
rum.

Ingens erat omnibus metus, parque illi spes,
eum diem ætati postremum fore: verùm aliter
Superis visum, placuitque strenuo militi novas
vires sufficere, quò tam nobile cum morte cer-
tamen diutiùs traheret, pluraque virtutis docu-
menta spectantibus daret.

CAPVT IV.

*Morbo in hecticam febriculam disceden-
te, unam atque alteram Episto-
lam Matri mittit.*

Falso spar-
gitur eius
mors.

Um Romæ Aloysius in extre-
mis ageret, Fama, quæ rerù
amplificationibus plausum ca-
ptat, Cassilionem usque per-
uaserat, Aloysium diem suum
obijisse: fuitque rumori, quan-
quam sine authore vaganti, fides non modica:
iamque propterea Mater, ac Rodolphus ger-
manus eius funeri pro suâ benevolentia, ac li-
beralitate iusta persolui curaverant: cum su-
bitò certissimis nuntijs affertur, adhuc super-
stitem esse, mortisque periculo seu Medicorù,
seu Numinis ope subtractum lentâ febriculâ di-
stineri.

stineri. Quâ ex re ita lætus fuit Rodolphus, ut non potuerit, quin ademptum sibi aureum torquem, atque in partes distractum in astantes præ gaudio dispertiret.

Rodulpho: cō-
perto Al:
vivere tor-
quē aure si
dispertit in
astantes.

Vbi verò prima illa vis morbi, quæ Aloysium in ultimum discrimen adduxerat, non nihil remisit, dataque ei laxior ad sui funeris apparatus dies, unas atque alteras in suæ pietatis argumentum Matri litteras dedit: quarum prioribus eius vicem nescio quid aduersi patientis miseratus, dolorem sedare nititur, hortaturque, ut humana omnia æquè, ac suam ferat humanitatem: nec rebus aduersis ab exilio pellentibus succensendum, sed gratias habendas putet. Mox docet, se ante aliquot dies eò loci fuisse, ut iam iamque beneficium longè omnium maximum manu tenere sibi videretur, mortem nimirum vitæ potioris ministram: Divinæ tamen clementiæ libitum, exitus diem proferre, quò cunctis rebus arduo, ac periculoso itineri opportunis instructior discederet: lentam sibi interim hæsisse febriculam, cuius cunctatio, ac difficultas Medicos expectatione, metuque suspensos detineret: se verò omni securitate frui: eaque identidem spe oblectari, brevi futurum, ut beatissimum, ac sempiternum cum Deo ævum degat, patriamque sedē bono-

Matrē per
litteras cō-
solatur.

Securū in
morte, &
futura spe
lætum se
proficetur.

bonorum omnium, quæ hic rara habemus, & peregrina vulgò dicimus, coram agnoscat, Eandem ipsi spem solatio pro maternâ aduersus se caritate futuram confidere. Quapropter rogare etiam atque etiam, obtestarique, ut suis, aliorumque, quos Superis gratos noverit, precibus curet, se a Deo hinc criminum veniâ donatum, ijsque præsijs munitum discedere, quibus aspirare liceat, quò vota sua universa iam pridem præmiserat. Postremò omnem a Deo in extremâ paginâ Matri prosperitatem precatus, litteras claudit.

Alteram Epistolam morti proximus exaravit, quâ Parentem simul, ac certum sui obitus diem divinitus accepit, valere iussit. Ea latine reddita sic habet.

Aloysius Marthæ Parenti S.

Deus O. M. suo tibi numine adsit, tuaque fortunet, optima Parens. Litteræ tuæ viventem adhuc in terrâ hâc mortuorum tumulo me repperunt, sed iter iam ingredi paratum, fugamque in regionem illam viventium adornatam, ubi vita in tuto posita æternis duntaxat Deo honoribus persolvendis vacat. Dudum me hinc profecturum fuisse rebar: sed nimirum, ut prioribus ad te litteris perscripsi, febris in medio

Posterior
Epistola,
ubi pariter
mira elu-
cet securi-
tas.

medio æstu deferuescens, assidua me quidem illa, sed leuior multo ad diem usque Christo in Cælum ascendenti festum deduxit. Exinde ingens humorum e capite defuentium vis pectus aggressa febrim ita concitavit, ut pleno iam gradu ad optatissimos cælestis Patris æplexus, ubi sempiterna me quies excepiet, ire pergam. Atque ita diversi sermones de meâ valetudine, illuc dissipati, quemadmodum, & ad Rodolphum pariter scripsi, faciliè cohærent. Quod si Christianæ caritatis est, Paulo teste, *Flere cum stentibus, gaudere cum gaudentibus*, granditate gaudio cumulatai puto, quod me eo divinitus beneficio auctum cernas, ut ad illa properem gaudia, quorum magnitudinem per se summam in immentum auget æternitas securitate præsumpta. Equidem, narro tibi, vix sum mentis compos, cum in Divinæ Benignitatis infinitum sine fundo, & littore oceanum abripior, atque eâ præsertim cogitatione defigor, me haud unquam interiturâ quiete pro tam exiguo, brevisque labore donatum iri: simul illud magnopere detinet, quod ad summum bonorum omnium fontem inuner, is, qui eius inquirendi tantâ semper negligentia obtorpui: fructumque lacrymarum, quas tam parèe fudi, immortalem gloriam, ac voluptatem sibi accipiturus.

Rom. 12.
15.

Matri interdicit, ne suum obitum lacrymis profequatur.

pturus . Cave propterea , Mater, si me amas, infinitæ huic benignitati iniuriosa sis : & certè fueris , si me veluti mortuum lamentis profequare , quando beatam apud Superos vitam agam : ubi tuis commodis, atque utilitatibus plus longè seruire licebit , quàm unquam hic degenti licuerit . Non diu ferendum nobis hoc desiderium : mutuum conspectum supremus ille, locus restituet , ubi unà cum nostræ libertatis vindice Christo coniuncti liquidissimâ pariter , ac iucundissimâ voluptate ex dulci eius laudum concentu derivatâ perfruemur . Haud dubiè faciles Divinis monitis aures dabimus, Deoque sua beneficia apud nos collocata , & gratias exigenti alacres referemus; si nulla nos sâguinis, & propinquitatis ratio transuersos egerit . Ita pariter omnia eius facta probantes non aliam ob causam id, quod antea largitus fuerat, ab eo revocari censebimus , nisi ut munitissimo in loco nullis periculis peruiso reponatur : ijsque bonis affluat , ad quæ se maximè porrigere queat hominum nunquam hic expleta cupiditas. Hæc eò pertinent , uti apud te , ac reliquam familiam eo loco hæc mea discessio sit , quo acceptissimum quodque munus : utque fretum hoc perangustum transmissuro precibus maternæ sollicitudini paribus adsis , donec litus illud de-

tur

tur contingere, ubi meas omnes rationes, spesque locatas iandudum habeo. Quæ simul eâ de causâ scripsisse iuvat, quia nulla mihi potior via pietatem in te meam, natique officium ostendendi offerebatur, quam si in extremo spiritu reliqua omnia oblitus tui meminissem. Vale, & mihi fausta precari nunquam omittas. Româ iv. Id. Iun. A. Dom. MDXCI.

Eius in
matrem
pietas.

Utramque Epistolam libuit hic exhibere, uti religiosis hominibus esset, unde documentum caperent, summæ aduersus Deum caritatis cû debitâ parentibus benevolentia conciliatæ. Hos enim, si Sancti huius Adolescentis exempla sequuti, eo amore prosequamur, quo Primitivorum Parentis simulacra decet; certa spes est, nostram in Deum caritatem auctum iri, non imminutum: quemadmodum adhibita sacris iconibus reverentia auget erga Numen, quod referunt, non minuit observantiam. Haud aliunde autem planum nobis erit, num amor, quo Parentes diligimus, hæreat in luteo illo simulacro, an porro pergat in Deum; quam coacti alterutrum deserere, tam libentibus animis Deum parentibus præoptamus, quam qui pro fœtali Christi effigie ipsum exemplar cælesti fulgore, atque elegantia præditum adipiscitur. Eiusmodi amore Aloysium Deum, ac pro-

Dei, ac pa-
rentum ca-
ritas quo
pacto ab
eo conci-
liata q

ina eunt
quodam
modum
similes
et dicitur

pinquos

pinquos prosequutum, liquidò ex utrâque Epi-
stolâ discimus: cuius proinde qui vestigijs infi-
stat, illi & parentes summo, quo naturâ debet,
& Deum omni, quo divinitus iubetur, amore
complecti sine ullâ utriusque officij diminutio-
ne licebit.

CAPUT V.

Eius in inualetudine acta.

Eius ani-
mus corpo-
ris morbo
minime
infectus.

Se & virtuti in lectulo locum
præclare ostendit Aloysius ex-
tremo hoc aduersæ valetudinis
tempore, ubi quidquid ab eo
dictum, actumque indicio fuit,
animi constantiam, nihil car-
nis contagione, factò olim cum eâ divortio,
labefactatam: quemadmodum mortalium ple-
risque usuvenire cernimus, quibus mens omnis
in carnem abdita, eius morbis infici consuevit,
virtutemque exhibere æquè atque corpus ægro-
tantem. Cum igitur febris illâ ingens, quâ an-
tea correptum memoravimus, protinus deser-
buisse, tres ipsos menses in hæticam tenuata
Aloysium exercuit, sensinque artus depasta ita
deiecit, fregitque, ut ad extremum confecerit.

rit.